

ویژه‌نامه گردشگری

منیره حکمت (**کارگردان و نویسنده**)

تهرانگردی را خیلی دوست داشتم و از بازدید مکان‌های تاریخی بسیار لذت می‌بردم. در واقع عاشق تهران بودم؛ زمانی که تهران هنوز محله بود با مراوده‌های انسانی خودش با فرهنگ غنی ایرانی، اما الان تنها قسمتم از تهرانگردی، معماری و برج‌های نامناسب، بی‌سلیقه و خطرناک که هیچ جایگاهی در فرهنگ ما بدین‌گونه ندارد، است. فقط بخش‌هایی از تهران هست که هنوز هم رنگ و بوی قدیم‌ها را می‌دهد و محلی برای زودن دلتنگی‌ها است.

پیشنهاد منیژه حکمت:

اگر بخواهم پیشنهادی برای تهرانگردی شما داشته باشم مناطق زیر را در اولویت قرار می‌دهم. بازدید از این اماکن شما را به آرامشی

سخت و تفکری عمیق دعوت خواهد کرد.

مجموعه‌های گلستان و سعدآباد

خیابان سی تیر و موزه آبکینه و ایرانشناسی

موزه موسیقی

پارک جمشیدیه

زندگی کردن در دامنه کوه با منظره‌ای از کوه‌های استوار و طبیعت سرسبز دامنه آن و یازندگی در کنار دریا با منظره موج‌های سرکش آرزوی هرکسی است. تهران با داشتن انواع آب و هوای سرد و گرم، طبیعت سرسبز و آثار تاریخی، دره و کوه و پستی و بلندی سطح زمین کلکسیون‌ی از تمام این ویژگی‌هاست. شاید تا امروز از این درچه به پایتخت نگاه نکرده باشید اما بد نیست بدانید تهران یکی از بهترین گزینه‌ها برای گردشگری است. تهران برای فرار از هیاهو، جا کم ندارد؛ از بالای شهر و دربندش گرفته تا باغ ایرانی در قلب شهر.

باغ ایرانی کجاست

گاهی در این تهران شلوغ و پرتراфик سرگردانیم و حیرت‌زده از این همه شلوغی با خود فکر می‌کنیم که آیا در این همه‌می بی‌پایان می‌توان بدون طی‌کردن مسافت زیادی به یک گوشه‌ای دنج و آرام رسید؟ آیا در این شهر خاکستری می‌توان به سبز باد و سبز دریا رسید؟ آیا می‌توان در جایی از این شهر ایستاد و بی‌دغدغه از آلودگی نفس بلندی کشید و لذت برد؟ اگر وارد خیابان شیخ بهایی شمالی شوید و ترافیک موجود در آن را به خاطر وجود رستوران‌های گوناگون آن طی کنید و از میدان شیخ بهایی و برج‌های آن گذر کنید و بیش از اتمام خیابان به داخل کوچه ۲۰ متری پیروزان بروید و بعد وارد کوچه شهید صابری شوید با باغی روبه‌رو خواهید شد که انگار هزاران سال آن در آن منطقه زیسته است. باغی که به تمامی حس بودن در شهر را از بین می‌برد و صدای پرندگان در آن شنیده می‌شود. باغی با درختانی ۱۰۰ساله در سال ۱۳۹۱ توسط معماران باسلیقه ایرانی طراحی دوباره شده و با الهام از عناصر باغ ایرانی و نقش‌مایه‌های اسلامی تبدیل به بوستانی بی‌بدیل شده است. بله، «بوستان باغ ایرانی» از

مجلس قدیم اگر می‌خواهید باتوق ثابت منیژه حکمت را در تهران از نزدیک ببینید باید راهی خیابان ایرانشهر شده و در لایبای ساختمان‌های قدیمی این خیابان به دنبال کافه “آپارتمان” بگردید؛ کافه‌ای که متعلق به دخترش “پگاه آهنگرانی» است.

شوا مقالو (نویسنده و مترجم)

تهرانگردی را بسیار دوست دارم، اما با توجه به شلوغی تهران، آلودگی و وقت کم و از بین رفتن بافت فرهنگی مرا اذیت می‌کند و دیگر حس لذت‌بخش گذشته حتی ۲۰ سال پیش را هم ندارد. من دیگر برای ملاقات با دوستانم و محدوده کاری و کافه‌گردی، تهران را می‌شناسم و زمان می‌گذارم. البته موزه‌گردی و رستوران‌گردی را نیز بسیار دوست دارم، اما فقط برای سرگرمی نه به عنوان یک وظیفه و برنامه منظم.

من از تهرانگردی، موزه‌گردی را دوست دارم و بارها از این مکان‌ها دیدن کردم. موزه‌هایی که بسیار دوست دارم:

جواهرات

اصالت طبیعت ومعماری در قلب تهران

سفر به باغ ایرانی در هیاهوی آهن و سیمان

آن دسته از فضاهایی است که هر کس با دیدن آن به معمار انش تبریک می‌گوید.

چرا اینجا؟

شاید بپرسید چرا اینجا را برای گردش یک روزه باید انتخاب کنیم؟ جواب ما این است که آیا جایی بهتر از باغ ایرانی در قلب پایتخت سراغ دارید که شما را از هیاهوی شهر دور کرده و آرامشی در این حد به شما هدیه دهد؟ اینجا که از آن به نام باغ ایرانی نام‌برده می‌شود دارای چهار در است که هر کدام از آنها دارای سردری زیبا و طراحی شده هستند و مساحت زمین آن ۲۴۰۰ متر مربع است. ویژگی منحصر به‌فرد این بوستان طراحی رمپ‌هایی است که این امکان را برای معلولین به وجود می‌آورد که به همه فضاهای این مجموعه

صبحانه‌هایی از جنس هیجان

برای آشنایی با بخش قابل انتشار این کافه‌ها با ما همراه شوید تا شما را با کافه‌های خاص شمال شهر تهران یعنی لایم، سام، ایلیو، زمان، شمرون و جام جم آشنا کنیم.

لایم

فرشته بی‌شک بهشت کافه‌های تهران است و صد البته بهترین انتخاب برای صبحانه‌ای به یاد ماندنی. کافه “لایم” را کمتر کسی است که نشناسد. برای رسیدن به آن باید از خیابان ولیعصر یا بزرگراه مدرس وارد خیابان فرشته شوید. اینجا دو انتخاب پیش روی شماست، “لایم” قدیمی در مرکز خرید فرشته یا “مدرن لایم” در مرکز خرید سام سنتر. به هر حال مشتری هرکدام هم که باشید مشکلی برای پارک خودرو نخواهید داشت چراکه فاصله این دو بسیار کم بوده و شما می‌توانید از پارکینگ سام سنتر استفاده کنید. کافه “مدرن لایم” ظرفیت ۱۱۰ نفر را دارد و برای صبحانه باید با رزرو قبلی و از ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه صبح به بعد مراجعه کنید.

لیونینگ روم

کافی شاپی که در دور جدید فعالیت خود تغییرات زیادی را در فضای داخلی و منوی خود ایجاد کرده است. “ Living Room

از جمله سازه‌ها و امکانات بوستان به شمار می‌روند. در یک کلام اینجا جایی است که نباید از دستش داد.

همون نزدیکی‌ها

یکی از ویژگی‌های این باغ وجود مراکز خرید و تفریحی متعدد در حوالی آن است. نزدیکی به بوستان گفت وگو و محل دائمی نمایشگاه‌کل، در دسترس بودن شهر کتاب، برج آفتاب، مرکز خرید سنول، مرکز خرید ونک و چندین و چند مرکز خرید دیگر از نقاط قوت این باغ محسوب می‌شود و شما می‌توانید با فارغ شدن از گشت وگذار سری هم به این مراکز بزنید. اگر دوستدار کله پاچه باشید که در خیابان ملاصدرا کله پزی تمیز و مرتب در دسترس است. یک بستنی فروشی معروف و همیشه شلوغ هم در این خیابان قرار دارد. کافی شاپ خوب هم کم نیست در این خیابان و یکی از آنها هم که برای خود اسم و رسمی به پا کرده است. پس شما بعد از باغ گردی، همون نزدیکی‌ها تفریح و گشت وگذار کم نخواهید داشت.

دسترسی‌های باغ ایرانی

برای رسیدن به باغ ایرانی اول باید خیابان ملاصدرا را پیدا کنید، خیابانی که از میدان ونک به سمت غرب تهران می‌رود و همین نکته دسترسی اسان آن به اتوبوس‌های بی‌آر تی را به دنبال دارد. از شمال شهر گرفته تا جنوب شهر هر جا که به خیابان ولیعصر راه دارید می‌توانید در ایستگاه میدان ونک پیدا شده و راهی ملاصدرا شوید. البته از میدان ونک تا شیخ بهایی هم راه چندانی نیست هم می‌توانید با تاکسی بروید هم پیاده. باغ تقریباً در انتهای شیخ بهایی است و حتما باید بخشی از مسیر را با تاکسی بروید، انتخاب با خودتان است؛ از ونک تا شیخ بهایی با از تقاطع ملاصدرا تا پیروزان.

حاشیه

سفر به قلب تاریخ در پایتخت سنگ و آهن

روستاهای آدم‌های سنگی

سنگ و آهن با آسمان خاکستری؛ تصویر این روزهای پایتخت است.

شهری که کاریکاتوری از مدرنیته را به نمایش گذاشته است، جاذبه‌های دیدنی تهران برای بسیاری از پایتخت نشینان ناشناخته است و کمتر کسی می‌داند این ایرشهر چه در دل خود دارد. در پایتخت سنگ و آهن با کمتر از یک ساعت رانندگی می‌توانید به روستای آدم سنگی سفر کنید. با سفر به روستای آدم‌های سنگی بعنوان یکی از جاذبه‌های طبیعی استان تهران در واقع به قلب تاریخ سفر کرده‌اید. این روستا در چند قدمی پایتخت هنوز چهره تاریخی خود را حفظ کرده است و آداب و سنن جاری در آن همچون گذشته پابرجاست.

برای رسیدن به این روستا باید راهی غربی‌ترین نقطه شهر تهران شد. در امتداد جاده‌ای کوهستانی و پیچ در پیچ، دو روستای کوچک و آرام در دل کوه‌های البرز میانی قرار گرفته اند؛ روستاهایی با نام وُردیج و واریش. روستاهایی که فارغ از همه‌مه و شلوغی شهر تهران، ساکت و آرام در دل کوهستان البرز جا خوش کرده‌اند. دسترسی به این روستاها از طریق اتوبان تهران-کرج و از بالای وردآورد امکان پذیر است. از بالای محله وردآورد، جاده‌ای آسفالته و پیچ در پیچ وجود دارد که قدم نهادن در آن تصویری از جاده‌ای به سبک و سیاق جاده امامزاده داوود را به نمایش میگذارد. این جاده در امتداد رودخانه و دره‌ای عمیق در نهایت به روستای وُردیج و بعد از اون به واریش ختم می‌شود. این دو روستا در فصل شکوفه‌ها به دیدنی‌ترین و جذاب‌ترین نقاط تهران تبدیل می‌شوند. در اردیبهشت ماه اگر راهی این منطقه شوید با منظره‌ای زیبا از باغ‌های وردیج و واریش روبه‌رو می‌شوید. منظره‌ای با شکوفه‌های یکدست سفید گیلاس و آلبالو. مناظری بدیع از طبیعت دلنشین بهار که این شعر منثیری را یادآوری می‌کند:

خوش به حال چشمه‌ها و دشت ها

خوش به حال دانه‌ها و سبزه ها

خوش به حال غنچه‌های نیمه باز

دره‌های عمیق، باغ‌های سرسبز و کوه‌های مرتفع، مناظر چشم نوازی که در طول جاده و در طی مسیر، چشم‌های زیبا بین و کنجکاو شما رو به خود جلب خواهند کرد تا با خود زمزمه کنید:

بوی باران، بوی سبزه، بوی خاک

شاخه‌های شسته، باران خورده، پاک

آسمان آبی و ابری سپید

بی شک تصاویر زیبای جشن شکوفه‌های گیلاس در دیگر کشورها را دیده‌اید. مثلاً فصل بهار در استکهلم پارکی وجود دارد که وجود هزاران شکوفه گیلاس، رنگ و بوی دیگری به این پارک می‌دهد. در پایتخت تاریخی لیتوانی نیز درفصل بهار طبیعت سرسبز و زیبا در کنار درختانی پر از شکوفه‌های زیبای گیلاس تصویری چشم نواز دارد یا در «بون» آلمان خیابانی وجود دارد که به خیابان شکوفه‌های گیلاس مشهور است. ایالات متحده، کره، ژاپن و چند کشور دیگر هم از داشتن چنین مناظری بی‌نصیب نیستند، تصاویری زیبا از شکوفه‌های گیلاس.

تهران در قرن ۲۱ در دل خود روستاهایی با قدمت تاریخی و آداب و سنن اصیل دارد؛ روستاهایی که گذشته از جنبه تاریخی، طبیعی‌ی بکر و دیدنی دارند. پتانسیل‌های نهفته‌ای که کمترین توجه به آنها در راستای توسعه صنعت گردشگری شده است. ارتفاع روستای وردیج از سطح دریا یک هزار و ۸۵۰ متر و ارتفاع روستای واریش، ۱ هزار و ۲۵۰ متره.

روستای خور

روستای خور با داشتن ارتفاع ۲۸۰۰ متری در دامنه غربی قله گندم چال که دارای ۳۶۰۰ متر ارتفاع از سطح دریا در شمال غرب تهران و یکی از مناطق مرتفع البرز مرکزی می‌باشد و دارای طبیعت منحصر به فرد از نظر منطقه‌ای است که در تابستان دارای هوای خنک و عاری از رطوبت است و مناطق دیدنی همچون قله‌ها و دره‌های سرسبز و پیچ در پیچ و باغهای زیبا را دارا می‌باشد یکی از شاخص‌های منحصر به فرد آن آبشار خور است. آبشار زیبای خور با ارتفاع ۵۰ متر در مجاورت روستای خور در استان البرز و در فاصله ۱۷ کیلومتری جاده کرج –چالوس واقع شده است.

آبشار از روستای خور تقریبا ۲ کیلومتر فاصله دارد که با طی زمان ۳۰ الی ۴۵ دقیقه از میان درختان زیبای سیب ترش، گوجه سبز، زردآلو و گیلاس و طبیعت زیبای منطقه به پای آبشار خور خواهید رسید. به دلیل جلوگیری از هدر رفت آب چشمه مسیر نهر آب از نزدیکی آبشار تا روستای خور به وسیله کانال کوچکی هدایت می‌شود که در میان مجاورت درچه‌هایی برای تغییر مسیر آب به سمت باغات تعبیه شده است.

ارتفاع آبشار در حدود ۵۰ متر است و محل ریزش آب به صورت صخره‌ای و کاملاً عمود بر زمین است. در فصول سرد سال به دلیل برودت هوا آب آبشار یخ می‌زنه و منظره واقعا زیبایی رو ایجاد میکنه اما در عوض به دلیل ارتفاع برف رسیدن به آبشار نیز سخت‌تر میشه.